



MEI PLASTICVRIJ-AMBASSADEUR
DIETER COPPENS

‘Gaan we na dat virus ook de
**PLASTIC
EPIDEMIE
AANPAKKEN?**’

Ons leven werd door de coronacrisis noodgedwongen omgegooid. Maar wat met problemen zoals de plasticvervuiling? Mei Plasticvrij-ambassadeur Dieter Coppens zet zich in mei weer volop in: ‘Ons hele gezin doet mee.’

Overleef je het nog, die quarantaine met drie tieners in huis?

“Alle ellende terzijde ... ik vind het best gezellig. We groeien als gezin op een nieuwe manier naar elkaar toe nu we even uit de ‘ratrace’ zijn. Bij onze drie tieners (Suzy is 15, Lou 13 en Francis 11) zijn de vrienden doorgaans hun goden, dus vind ik het heel mooi om te zien hoe we met ons vijven terugplooiën, zonder impulsen van buitenaf. Ik doe ook dingen met mijn kinderen die ik anders niet zou doen. Straks ga ik bijvoorbeeld brood bakken en met Francis een nestkastje herstellen. Suzy gaat dan weer Lous haar knippen. Kleine simpele dingen. Ik hoop dat we van deze crisis toch ook iets positiefs en blijvends meenemen naar de toekomst.”



Wat mis je het meest van het ‘normale’ leven?

“Mensen live zien, sowieso. Een kameraad eens goed vastpakken, of mijn ouders. Al die technologie is fantastisch, maar lang niet hetzelfde. Ik kwam net terug van opnames voor *Down the road* in Lapland toen de coronacrisis losbarstte. Na zo’n intense beleving probeer je die groepsbubbel dan toch verder te zetten met een digitaal aperitiefje bijvoorbeeld, maar eerlijk ... met vijftien man is dat gewoon complete chaos. Als er iemand chips zit te eten, verspringt je beeld constant naar die met zijn krakende chips! (*lacht*)”

Naast die hippe e-peritiefjes wagen mensen zich nu massaal aan nieuwe activiteiten. Ben jij al aan het puzzelen geslagen?

“Dat niet, maar wel aan de *family work-out!* Onze zoon is de laatste tijd nogal gefixeerd op het verkrijgen van een sixpack, dus

hebben we zo’n app geïnstalleerd en doen we elke dag met z’n allen sixpackoefeningen. Hilarisch, wat een gekreun er dan opstijgt vanaf onze mat voor de zetel! Verder loop ik veel vaker dan anders. Op vijftig meter van ons huis is er een prachtig bos en om acht uur ‘s morgens begin ik daar te lopen, alleen. Dat is echt genieten, en al helemaal in dit seizoen: je ziet spechten in een boom timmeren, je komt een ree tegen. Ik kus elke dag mijn ‘pollekes’ dat wij vlak bij de natuur wonen – zeker nu.”

En net die liefde voor de natuur maakt van jou natuurlijk een ideaal boegbeeld voor Mei Plasticvrij ...

“Als kind al ergerde ik me aan rondslingerend afval in de natuur. Dat klopte gewoon niet. Dat vroege ecoactivisme groeide verder in mijn jeugdbeweging, de Jeugdbond voor Natuur en Milieu. En hoe ouder je wordt, hoe meer je leest, hoe meer je beseft dat wij de wereld aan het ‘opvreten’ zijn, terwijl het veel duurzamer kan én moet.”

“Onze plasticconsumptie is daar een schrijnend voorbeeld van. Pas op, plastic is een innovatie die ons veel opgeleverd heeft, maar *single-use* plastic is echt een probleem. Rietjes, wegwerpbestek, -zakjes en -flessen ... Drinkwater in plastic flessen vind ik helemaal het toppunt: kraanwater is perfect gezond en voor die verpakking betaal je duizend keer meer. Dat is toch het meest absurde luxeproduct dat je je kan inbeelden? Als ik mensen hun rug kreupel zie sleuren met plastic waterflessen, kan ik daar echt niet bij.”

‘Als ik mensen hun rug kreupel zie SLEUREN met plastic waterflessen, kan ik daar ECHT NIET BIJ. Er loopt perfect water uit de kraan’

Ben je het type dat mensen ook echt durft aan te spreken op hun gedrag?

“Zeker. Bij tv-producties heerst er bijvoorbeeld echt een waterflesjescultuur. Als je in een warme regio filmt, gebeurt het dat een cameraman een slok neemt, daarna niet meer weet wat zijn flesje was en er meteen een nieuw opent. Ik probeer dus drinkbussen als standaard te introduceren bij mijn producties. Dat maakt echt een verschil, de hoeveelheid afval die we daarmee uitsparen. Plastic vergaat niet, hè. Ofwel wordt het verbrand – met de nodige toxische dampen als gevolg – ofwel wordt het gesorteerd. ➤



Wij zijn allemaal trots omdat we sorteerhelden zijn, maar slechts een deel van ons pmd wordt ook effectief gerecycleerd. En uiteindelijk belanden massa's plastics nog steeds ergens in een oceaan ...”

In volle coronacrisis is ecobewustzijn toch moeilijker aan te houden, niet? Er duiken weer volop verpakte croissants en komkommers op in de winkelrekken.

“Ergens snap ik dat wel, al is het dubbel. Mensen krijgen een vals veiligheidsgevoel bij verpakte voeding, maar de realiteit is dat het virus uitgerekend op plastic langer overleeft dan op bijvoorbeeld karton. Je kan je groenten dus beter goed afspoelen dan ze ‘veilig’ verpakt te kopen. Wij zetten hier thuis nu onze boodschappen drie dagen ‘in quarantaine’ voor we ze gebruiken. Corona of niet ... in de winkel sta je constant voor plastic dilemma’s. Als mijn vrouw, Rut, thuiskomt met de boodschappen en ik geef commentaar op een plastic verpakking, zegt ze ook: ‘Het kon niet anders. Doe het dan zelf, hè!’”

Jullie laten de plastic teugels dus ook nu niet vieren?

“Integendeel. Rut en ik laten nu zelfs de shampoo staan. Los van de plastic flacons zitten er in veel verzorgingsproducten – douchegel, tandpasta ... – namelijk ook microplastics. Je begint de dag dus letterlijk met een plastic douche, dat is toch waanzin? Toen ik mijn kinderen dat vorig jaar vertelde, besloot mijn zoon meteen de shampoo te laten staan. Francis had toen net met z’n vrienden gewed om een jaar lang hun haren te laten groeien.

FRANCIS COPPENS (11) ECO WARRIOR - THE NEXT GENERATION

En dan verschijnt zoon Francis in beeld, met z’n lange, shampoovrije lokken. Hij is 11 en net als zijn papa een echte plasticactivist. Onder de douche én op school.

“Onze school is al heel plasticvrij. Wij mogen bijvoorbeeld geen verpakte koeken meenemen en water moet in een drinkbus. Als ik andere – kleine – kinderen dan toch eens een plastic verpakking op de grond zie gooien, zeg ik daar ook iets van. En als het moet, raap ik ze zelf op.”

“Ik zit ook in het kinderparlement van onze school. Daar proberen we de school nog milieuvriendelijker te maken. Zo zorgden we al voor een weggeefkast, zodat oude spullen niet weggegooid hoeven te worden. En de saaie groene vuilbakken lieten we vervangen door coole vuilbakken in de vorm van een potlood.”

Eerlijk: vind je het soms ook niet lastig om altijd op dat plastic te letten?

“Nee, wij zijn dat gewoon. Als we met het gezin naar de slager gaan, nemen we zelfs onze eigen potjes mee. Nu mag dat natuurlijk niet, met het coronavirus. Soms is het wel jammer als we in de winkel een lekkere verpakte koek moeten laten liggen, maar dan kopen we gewoon een frangipane bij de bakker. Of we bakken zelf een rijstaart.”

Mijn vrouw en ik
gebruiken zelfs
GEEN SHAMPOO
MEER, want die
bevatten vaak
MICROPLASTICS’

Eerlijk, hij heeft enkele weken rondgelopen met een vettig kopje, maar uiteindelijk went dat reinigen met water. Intussen heeft hij lange, frisse lokken. Nu we toch niet onder de mensen mogen komen, vonden Rut en ik de timing ideaal om er ook eens mee

te experimenteren. (*lacht*)”

Voor veel mensen is dat waarschijnlijk al een ingrijpende stap. Kan het ook simpeler, zo’n plasticarm leven?

“Mei Plasticvrij is sowieso een grotere uitdaging dan pakweg Dagen zonder Vlees of Tournée Minérale. Dan kies je gewoon om geen vlees of alcohol te consumeren. Met plastic heb je niet altijd die keuze: in de winkel sta je constant voor dilemma’s, want plastic wordt ons aan alle kanten opgedrongen. Pas op, veel winkels en producenten zetten stappen in de goede richting, maar het kan en moet nog veel beter. Mocht nu iedereen al eens beginnen met kraanwater te drinken in plaats van flessenwater, dat zou al een immense stap zijn richting een ideale wereld!”

INFO GEÏNSPIREERD DOOR DE FAMILIE COPPENS om ook je eigen plasticverbruik aan te pakken? Op meiplasticvrij.be (of de gelijknamige Facebook- of Instagramaccount) vind je heel wat tips voor een laagdrempelige start.

TEKST: YASMIN VAN DE WERF FOTO'S: GREETJE VAN BUGGENHOUT